

Oecumenische bieeênkomst

Stabat Mater

G. Pergolesi

9 april 2017

't Kerkje van Ellesdiek

Liturgie Ellesdiek 9 april 2017

Stabat Mater

Urgelspel Edu de Goffau

Welkom Jan Minnaard

(me gae stae)

Zienge Lied 561 vers 1, 2 en 3 NLB

1. O lief - de die me glad nie zie,
stil - le ver - sto - ke, toch dicht - bie,
me bid - de: wees mee ons be - gae,
m'è 't zò te kwaed in dit be - staen.

2.
Me kieke weg a dierbaer bloed
zò mae vermost wor en vergoôid.
In dat meedoôgenloôze licht
wor 't kruus van Jezus op' ericht.

3.
De minste mènsen die dae stae
en pien' en moeite ondergae,
in ilder is 't da Christus liedt
toet 't ènde van de wereltdied.

Gebed Ko de Visser
(me gae zitte)

Zienge Lied 561 vers 4 en 5 NLB

4.
O liefde, mèn as ons bin jie,
me bidde: bluuf toch dichte bie:
a 't duuster om ons ene wor,
wees dan toch aoltied bie ons, God.

5.
Da ons joe mènsen, lieve God,
nie overlaete an d'r lot
ma bie ze bluve in d'r noôd
ja, a 't et moet toet in de doôd..

Overdienkieng Ko de Visser

Bevelands Vrouwenensemble Cantando

Alten: Amanda Malone, Joke de Haze, Addy Hoozee en Irene Vijfvinkel

Mezzo-sopranen: Rianne van Dessel en Sarie Lindenbergh

Sopranen: Thea Landman, Tilly Rodenburg, Nicoline Nagtegaal en Carla van der Velden

Dirigent: Willy Feijtel

Pianist: Edu de Goffau

Stabat Mater

Stabat mater dolorosa (sopranen en alten)

Stabat mater dolorosa

Juxta crucem lacrimosa,

Dum pendebat filius;

Cujus animam gementem (sopranen)

Cujus animam gementem,

Contristatam ac dolentem

Pertransivit gladius.

O Quam tristis et afflicta (sopranen en alten)

O Quam tristis et afflicta

Fuit illa benedicta

Mater unigeniti!

Quae moerebat et dolebat (alten)

Quae moerebat et dolebat

Et tremebat, cum videbat

Nati poenas inclyti

Quis et homo (sopranen en alten)

Quis et homo, qui non fleret,

Christi matrem si videret

In tanto supplicio?

Quis non posset contristari,

Piam matrem contemplari

Dolentem cum filio?

Pro peccatis suae gentis

Vidit Jesum in tormentis

Et flagellis subditum,

Vidit suum dulcem natum (sopranen)

Vidit suum dulcem natum

Morientem, desolatum,

Dum emisit spiritum.

Eja mater fons amoris (alten)

Eja mater, fons amoris

Me sentire vim dolores

Fac, ut tecum lugeam.

Pergolesi

De moeder stond door smart bevangen
en met tranen langs haar wangen
waar haar zoon gekruisigd hing.

En het was haar in haar lijden
of een zwaard haar kwam doorsnijden
dat dwars door het hart heenging.

Hoe verdrietig en verloren
was de toch zo uitverkoren
moeder die hem 't leven gaf.

Ze moest klagen, ze moest rouwen
en ze beefde bij 't aanschouwen
van zijn vreselijke straf.

Wie voelt er geen tranen komen,
die daarheen wordt meegenomen,
waar hij Christus' moeder vindt?
Wie zou tranen binnenhouden
als hij dat verdriet aanschouwde
van de moeder bij haar kind?
Zij zag wat hij heeft geleden
voor het kwaad dat mensen deden,
zag de zwepen, zag het slaan,

hoorde 't kind, door haar gedragen,
stervende om bijstand vragen,
zag hoe hij is doodgegaan.

Vrouw van liefde en genade,
wil toch op mijn schouders laden
alles wat u lijden doet.

Fac, ut ardeat cor meum (sopranen en alten)
Fac, ut ardeat cor meum
In amando Christum Deum,
Ut sibi complaceam
Sancta mater, istud agas (sopranen en alt)
Sancta mater, istud agas,
Crucifixi fige plagas
Cordi meo valide;
Tui nati vulnerari,
Tam dignati pro me pati
Poenas mecum divide.
Fac me vere tecum flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero
Juxta crucem tecum stare,
Te libenter sociare
In planctu desidero.
Virgo virginum praeclara,
Mihi jam non sis amara,
Fac me tecum plangere.
Fac ut portem Christi mortem (alten)
Fac, ut portem Christi mortem
Passionis fac consortem
Et plagas recolere.
Fac me plagis vulnerari,
Cruce hac inebriari
Ob amorem filii;
Inflammatum et accensum (sopranen en alten)
Inflammatum et accensum
Per te, virgo, sim defensum
In die iudicii.
Fac me cruce custodiri,
Morte Christi praemuniri,
Confoveri gratia
Quando corpus morietur (sopranen en en alten)
Quando corpus morietur,
Fac ut animae donetur
Paradisi gloria.
Amen.

(me gae stae)

Zegen

(me gae zitte)

Collectes

'k Wil mijn hart aan hem verpanden
laat mij dan van liefde branden
opdat ik hem zo ontmoet

Moeder, wil mijn hart bezeren
met de wonden die hem deren,
die zo nederig wilde zijn
om te lijden voor mijn zonden.
Laat mij lijden aan zijn wonden,
laat mij delen in de pijn.
Laat mij huilen aan uw zijde,
laat het kruis ook mij doen lijden
tot ik zelf eens doodgaan moet.
'k Wil mij naar het kruis begeven
om daar met u mee te leven
in wat hem zo lijden doet.
Stralende, ik moet u eren,
wil u toch niet van mij keren,
laat mij huilend bij u staan.

Laat mij Christus' dood ervaren,
laat mij in mijn hart bewaren
al wat hem is aangedaan.
Laat zijn pijnen mij genaken,
laat het kruis mij dronken maken
van de liefde voor uw zoon.

En wil dan mijn voorspraak wezen
als ik 't helse vuur moet vrezen
na het oordeel voor zijn troon.
Laat het kruis over mij waken,
laat zijn dood mij sterker maken,
zodat hij me begeleidt

en mijn ziel, als 't lijf moest sterven,
de verrukking doet verwerven
die de hemel ons bereidt.
Amen.